

หน่วยงานที่ออกหนังสือ	คณะกรรมการการแรงงาน
เลขที่หนังสือ	หนังสือเลขที่ เหลลา-จ้อ-สรี-จ้อ-ดี-0970029525
วันที่ออกหนังสือ	ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2008
สาระสำคัญ	<p>ตามบทบัญญัติกฎหมายการจ้างงานมาตรา 52 การขาดงานติดต่อกัน 3 วันหมายถึงชาวต่างชาติที่ขาดงานติดต่อกัน 3 วันในวันที่ต้องทำงานจริงโดยไม่ได้บอกลา บอกล่วงหน้าต่อนายจ้างหรือผู้ดูแลชีวิตความเป็นอยู่ อย่างไรก็ตามวันหยุดปกติและวันพักผ่อนไม่สามารถถือเป็นการขาดงานแต่จะรวมอยู่ในจำนวนวันที่ขาดงาน</p>

เนื้อหาทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีพิจารณาเวลาและนับจำนวนวันของชาวต่างชาติที่ขาดงานติดต่อกัน 3 วันนั้น ตามหนังสืออธิบายเลขที่ เหลลา-จ้อ-ไว-จ้อ-ดี-0215606 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2000 ภายใต้ข้อ 1 ของมาตรา 52 (ปัจจุบันคือมาตรา 56) แห่งกฎหมายการจ้างงาน (ต่อไปเรียกว่ากฎหมายนี้) พอสรุปได้ว่า < การขาดงานติดต่อกัน 3 วัน > หมายถึงชาวต่างชาติที่ขาดงานติดต่อกัน 3 วันในวันที่ต้องทำงานจริงโดยไม่ได้บอกลา บอกล่วงหน้าต่อนายจ้างหรือผู้ดูแลชีวิตความเป็นอยู่ อย่างไรก็ตามวันหยุดปกติและวันพักผ่อนไม่สามารถถือเป็นการขาดงานแต่จะรวมอยู่ในจำนวนวันที่ขาดงานนอกจากนี้ นายจ้างจะต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานในท้องที่และตำรวจ < ภายใน 3 วัน > หมายถึงหลังจากชาวต่างชาติที่ขาดงานติดต่อกัน 3 วันในวันที่ต้องทำงานจริง ให้แจ้ง

ความต่อเจ้าพนักงานในท้องที่และตำรวจภายใน 3 วันในวันถัดไป ในกรณีที่วันสิ้นสุด
เป็นวันอาทิตย์ วันหยุดปกติหรือวันพักผ่อนอื่น ให้ถือวันถัดจากวันดังกล่าวเป็นวันสิ้นสุด
ของช่วงเวลา ในกรณีที่วันสิ้นสุดของช่วงเวลาเป็นวันเสาร์ให้ถือวันจันทร์ถัดไปเป็นวัน
สิ้นสุดนอกจากนี้หากชาวต่างชาติขาดการติดต่อหลังจากทั้งสองฝ่ายตกลงยุติ
ความสัมพันธ์การจ้างงาน นายจ้างจะยังคงต้องแจ้งความตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้